Ч. 102. Четвер 8 (21) мая 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З ради державної. — Події на Балкані. — З анґлійского парляменту. — Наплив Хінців і Японців до Росиї.)

На вчерашнім засіданю палати послів предложив пос. Вільк і тов. нагляче внесене в справі уділеня запомог погорільцям Залїся, в пов. чесанівскім і Річичан в пов. городецкім. П. Бянкині і тов. предложили нагле внесенє, в котрім вказуючи на події в Хорватиї, викликані самоволею хорватского бана підносить, що ті події порушили також чувства Словінців, тим більше, що угорске правительство домагає ся висланя войскової помочи з Любляни против Хорватів. По полагодженю кількох менших справ уділив президент палати ґр. Феттер голосу п. Бянкиніому для підпертя наглости згаданого внесеня. Внескодавець промавляв насамперед по хорватски, а відтак в німецкім язиці обширно обговорював послідні події в Хорватиї, оголошенє наглих судів, знесенє судів присяжних в деяких хорватских округах і т. ин. П. Бянкині навів, що число ранених в часї послідних розрухів в Хорватиї виносить звиж 1000, а убитих 19 осіб, мимо того що Хорвати не виступали визиваючо. П. Президент кабінету др. Кербер в рішучий спосіб відпер закиди против заграничних урядників (т. є. угорских), котрі не можуть боронити ся. Що до австрийских властий П. Міністер виступив рішучо против закидів п. Бянкиніого і назвав їх неоправданими.

Два головні осідки ворожого реформам албаньского руху в Старій Сербії, іменно міста Іпек і Дякову, займили по кровавих борбах турецкі войска, котрі крім того збурили ряд укріплених становищ ворохобничих Албанців. Туреччина подаючи о тім вість в урядовім письмі амбасадорам в Константинополи, висказує пересьвідченє, що завдяки походови турецких войск можна уважати ворохобничий рух в Старій Сербії рішучо зломаним. — Туреччина переслала онгоди амбасадорам австро-угорскому і російскому письмо з донесенем, що македоньский комітет спиняє поворот Македонців, що утікли до Болгариї, що болгарскі власти не видають ніяких поважних зарядженъ против аґітаторів, що резервісти болгарскі замість стерегти границї відбувають вправи. Письмо то містить ще богато инших жалоб на Болгарию. — Після донесень консулів з Македонії, які наспіли тепер до Константинополя, доказана річ, що кроваві події послідних днів викликали магомедани. В Монастирі убито 25 християн, 35 ранено тяжко, а кількадесять легко. Половину жертв становлять Греки. В заколотї убито трех магомедан, котрих уважано за християн.

В анґлійскім парляменті в часї дискусиї над буджетом маринарки звернув пос. Робертзон увагу на то, що анґлійске правительство має намір видати на будову нових кораблів тілько, кілько Франция, Росия і Німеччина разом і зажадав, аби правительство зменшило ті видатки. Заступник міністра Дільке заявив на то, що порозуміне з иншими державами для занеханя уор524жень в дорозі договорів викликали би скорше війну, ніж довели би до згоди. Однако Франция, Анґлія і Росия могли би розглянути ту справу, а тоді хоч би Німеччина не пристала на зменшенє уорушення, то ті три держави могли би видатки на армію зменшити.

Росийска праса живо займає ся еміґрацийним рухом з Японії і Хін до Манджуриї і до росийских країв в Азиї. „Филя хіньска — пише „Новое Время“ — не перестає заливати границь нашого далекого Всходу і Манджуриї. Після найновійших вістий прибувало через Владивосток до краю звиж 6000 Хінців. Появили ся они вже товпою в Іркутску“. — „Амурская Ґазета“ вказує на хіньский рух напливовий до краю. За Хінцями ідуть Японці, котрі полюбили особливо Манджурию, вибира-

---

19)

Новочасні чарівники і чарівниці
або
Спіритизм і єго жертви.

(Конець).

Одного разу, коли Вікториа Вудгуль виступала вечером на сцені в „Корсиканьских братах“, почула она нараз серед гри голос своєї сестри Дженні: „Вікторие, вертай домів!“ Она впала на землю і мала привид: їй показала ся єї сестра в бархановій спідници в пасочки, а коло неї єї матїр Роксана, що кивала на неї пальцем. Зараз на другий день поїхала она з дитиною до Огайо і дійстно застала там свою сестру в такій самій бархановій спідници, в якій она їй була показала ся. Дженні, що була також спіритисткою, зараз їй пояснила єї привид на сцені. Єї матїр сказала до неї: „Моя люба, пішли своїх духів, нехай приведуть нашу Вікторию домів, бо тут жде єї щось висшого“. Она так і зробила і тому показав ся їй привид.

І дійстно, Вікторию ждала щось висшого. З неї зробило ся „медиюм“ духа Демостенеса; она осїла в місті Індіянополіс, лічила тут при помочи свого услужного духа хорих, слїпих, кривих і глухих та робила знамениті інтереси, бо заробляла річно до 100.000 долярів аж до 1869 р. Вікториа їздила тепер з міста до міста і всюди показувала свої чуда та робила притім знамениті інтереси. В Пітсбурзі приказав їй дух Демостенеса, щоби она поїхала до Ню-Йорку, де вже знайде при тій, а тій улиці під тим а тим числом приготовлений для неї дім; там нехай жде єго дальших приказів. На доказ того виписав дух на марморовім столї своє імя огненними буквами, котрі так сьвітили ся, що цїла комната була від них ясно осьвітлена.

Щаслива Вікториа поїхала і дійстно застала приготовлену для неї палату а численна служба повитала з великою покорою свою молоду і хорошу паню. Хтож купив для неї тоту палату? Ну, розуміє ся, що дух Демостенеса. Але видко, що дух той був великим богачем, бо до всяких вигод дав їй ще й велику бібліотеку. Коли она в тій бібліотецї сягнула по книжку, витягнула зараз за першим разом „Бесїди Демостенеса“. Вдячна Вікториа обіцяла тепер торжественно робити лиш то, говорити або писати лиш то, що їй дух Демостенеса прикаже. Кілько разів хотїла порадити ся свого духа або зажадати єго помочи, то виходила сама одна на кришу своєї палати та кликала: Демостенесе, яви ся! — і Демостенес зараз явив ся.

По одинайцяти роках свого подружа розвела ся Вікториа зі своїм чоловіком, бо дух Демостенеса нараїв їй иньшого, полковника Джемса Блюда і голову спіритистичної громади в Ст. Люїс, не знаючи очевидно, що той полковник має жінку, з котрою не жиє. В Сінсінеті причепив ся до неї знову давний єї чоловік Вудгуль і она жила тепер з обома, але все ще називала ся пані Вудгуль і під тим іменем оснувала в Ню-Йорку 1869 р. банк під фірмою „Вудгуль, Клефлін і Ска“ і зачала видавати ґазету. За спільничку в обох підприємствах взяла собі свою сестру Дженні, котра так само знала ся дуже добре зі всілякими духами. Але найважнійше і найзамітнійше було то, що покровителем і дорадником в обох тих підприємствах був не хто иньший лиш славний американьский богач Корнилий Вандербільт, котрий, видко, умів добре оцінити вартість духа Демостенеса і пізнав ся на значіню спіритизму у своїх земляків. Головним, а що найважнійше безплатним сотрудником ґазети остав ся дух Демостенеса.

Як дух Демостенеса працював при ґазеті — бідний Грек мусїв очевидно ще по смерти учити ся анґлійскої мови — видко з листу, який свого часу написав був полковник Блюд до одного із своїх приятелів: Три рази на тиждень — писав він — кличемо Вікторию і я о півночи наших духів. Вікториа западає тоді в маґнетичний сон, а що духи, передовсім же великий Демостенес, з неї говорять: політика, национальна економія, спіритизм, Вікториа Вудгуль, наш банк, право жінок, наука, штука, театр і всякі цікаві новинки, то я списую докладно, а відтак все то друкуємо в нашій ґазеті.

В грудни 1869 р. показав Демостенес ще більше чудо. Він сидів собі на постели, на котрій Вікториа спала маґнетичним сном, і списував на папери сьвітячими буквами все то, що єго медиюм тоді снило ся, а єго секретар і віце-муж Вікториї полковник Блюд, переписував то зараз на чисто. З тим письмом, званим під назвою „Memorial of Victoria Lady Woodhull“

ючи місцевости, що стоять під протекторатом Росиї. „Дальній Восток“ вичисляє, що в Порт-Артурі єсть 538 Японців, в Харбині 495, в Дальнім 289, а крім того на кождій стациї всхідно-хіньскої зелізниці по кількох. Після консулярних донесень Хінці взяли в свої руки манджурскі пральні, Японці взяли ся до малих торговельних підприемств, суть годинникарями, або просто наймають ся як робітники. „Дійстно — додає „Новое Время“ — в тепер`шній хвили на далекім Всході відбуває ся то само, що діяло ся перед трийцятьма лїтами у нас, на полудневих і західних окраїнах. На Заході у нас займили становище Нїмцї, а на далекім Всході тиснуть ся Хінці і Японцї, тілько ще нахальнїйше“.

Справоздане Дирекциї Товариства взаїмного кредиту „Дністер“ стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові за VII. рік адміністрацийний (1902).

Стан і діла Товариства в р. 1902 доказують, що Товариство зарівно що до числа членів, як і що-до фондів і сили фінансової значно розвинуло ся і зпосеред 730 товариств кредитових в краю висунуло ся на одно з чільних місць.

Оборот касовий збільшив ся в VП. роцї о 850 882 К 75 сот. і виносив 4,110 035 К 72 сот.

Капітал оборотовий збільшив ся в тім роцї о 362.558 К 77 с. і виносив 1,379.920 К 77 сот.

На початку року числило Товариство 2006 членів з 2091 удїлами. В р. 1902 вступило 526 членів з 550 удїлами, викупило 140 з 141 удїлами, прибуло отже більше о 387 членів з 409 удїлами, то з кінцем VП. року єсть 2092 членів з 2500 удїлами в сумі 125.000 К. З повисшого числа було: а) господарів селян 2.187 або 91·4%, б) купцїв, ремісників і промисловців 28 або 1·2%, в) сьвященників 77 або 3·3%, г) урядників і учителїв 85 або 3·5%, д) церковних братств 4 або 0·2%, е) інституций 10 або 0·4%, ж) властителїв більшої посїлости 1, разом 2.392 або 100%.

Удїли членьскі дозволяє ся складати ратами; при виплаті позичок побирає ся на удїли 2% від позиченої квоти (місто 5% як давнїйше), а потім при ратах по 2 до 5 К; мимо того прибуло на удїли більше, як в роцї попереднім (в 1902 р. 21.076 К, попередного року 14.611 К). З деклярованої суми удїлів 125.000 К вложено 96.312 К 80 с. = 77% деклярованої суми або пересїчно 40 К 25 с. на 1 члена. Спекулятивних удїлів великих не приймає Товариство.

Фонд резервовий, в сумі 11.299 К 32 с. (о 2629 К 10 с. більше, як попередного року) і специяльна резерва на покрите евентуальних страт, в сумі 1.111 К 59 с., ульоковані в цїнних паперах номін. вартости 12.000 К.

Фонд власний Товариства в удїлах вплачених, в фондї резервовім і в специяльній резерві з фондом на ріжницю курсів виносить разом 110.657 К 56 с. (о 10.706 К 38 с. більше як в попереднім роцї). Відношене капіталу власного до чужого як 1 : 10. Цїлий фонд краєвий, і крім того часть капіталу оборотового уміщено в цїнних паперах і вкладках банкових, щоби мати все достаточну скількість капіталів плинних. Ті льокациї виносять 121.059 К 23 сот.; іменно в цїнних паперах: 75 200 К номінальної вартости а після вартости курсової 74.282 К, вкладки в Товариствах (всї в руских) 46.777 К 23 сот.

На вкладках до обороту, котрі виносять на 1257 книжочках суму 1,103.333 К 40 сот. (= 80% цїлого капіталу оборотового Товариства), був значний рух, бо вложено 684.636 К, винято 478.516 К, з чого в результатї показує ся збільшене стану вкладок о 203.120 К (попер. року о 93.409 К). В протягу 7 лїт вложено вкладок 2,804.147 К 64 с., звернено 1 700.814 К 24 с., остає 1,103 333 К 40 с. Зважив`ши, що приписи формальні що-до пупілярних льокаций стоять на перешкоді уміщеню ріжних фондів в Товариствах задаткових, хотяй би ті Товариства, так як наше, представляли материяльно цїлковиту ґарантию пупілярного безпеченьства, то повисші цифри суть сьвідоцтвом довіря, якого зазнає Товариство. Се довіре стараємось вповнї оправдати, заховуючи як найбільшу осторожність при розданю позичок.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів дня 20 го мая 1903.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував в етатї львівскої ц. к. Дирекциї полїциї официяла полїцийного Бронислава Ґерґовича ад'юнктом урядів помічничих, а канцелїста полїцийного Людвика Вишиньского офицялом полїцийним.

— **П. Віцепрезидент краєвої ради шкільно** др. Едвин Плажек виїздить нинї на люстрацию шкіл, а відтак в справах урядових до Відня.

— **З перемиської епархії.** Канонічну інституцию одержали оо.: Пав. Ступницкий на Клоковичі і Ів. Ільницкий на Доброгостів. — Презенти одержали оо.: Мих. Демцьо на Крамарівку і Евст. Кушнїр на Горицї. — Відзнаки крилошаньскі дістали оо.: Мих. Вербицкий, парох з Цеглиньскої Волї і Кароль Федорович, парох з Войславич. — Завідательство в Залікти одержав о. Мих. Тагомир, а сотрудництво в Ходновичах о. Мих. Дацько. — Увільнено від конкурсового іспиту о. Мих. Сапруна. — Відпустку для поратованя здоровля дістали оо.: Ромуальд Коростеньский на 4 місяцї, Ем. Калинич на 6 тиджнїв, Ів. Пастернак з Пиляви на 8 тижднїв, Йосиф Баницкий на 4 тижнї, Лев Щавиньский на 8 тижнїв, Мих. Шведзицкий на 2 місяцї, Вол. Хомицкий на 8 тижднїв, Адам Гординьский, Теодор Карпяк, Пет. Гисовский і Алексей Івасївка по 4 тижнї, Стеф. Хиляк на 2 місяцї і Ант. Копистяньский на 6 недїль. — Правительство продовжило платню з релїґ. фонда на дальший один рік для сотрудників: в Корманичах, Літини, Хідновичах, Зїболках і Бориславі.

— **Вибори до повітової ради** в Ліску відбудуть ся: дня 1-го липня с. р. з ґрупи сільских громад (12 членів); дня 2 липня з ґрупи торго-

---

(Пропамятне письмо Вікториї панї Вудгуль“), поїхала Вікторія до Вашінґтону і предложила там его конґресови та зажадала для всїх женщин Сполучених Держав пів`нічної Америки такого самого права голосованя, яке мали і мужчини. Се наробило великого шуму в цїлій державі. Вікторія скористала з того і виступала тепер отверто зі своїми плянами. Дух Демостенеса, чи може це хтось здібнїйший і за добрі гроші, написав для неї цїлий ряд статей о полїтицї і фінансах Сполучених Держав, котрі під заголовком „The Principees of Gouvernement, of Victoria Woodhull“ появили ся в найпершій американьскій ґазетї Nev-York Herald, і тепер виступила она зі своєю кандидатурою на президентку Сполучених Держав. В цїлій державі заворушило ся; але знайшли ся люди, котрі виступили з цїлою силою против тої кандидатури і не допустили до неї мимо того, що під покровом міліярдера і за его гроші завязало ся було тайне товариство „Вікторія лїґа“, котре в цїлім краю аґітувало за тою кандидатурою.

Який інтерес мав в тім Вандербільт і до чого він стремів, се позістало его тайною і тайною Вікториї та еї духа, Демостенеса. По сїм найбільшім подвизї, на яке здобуло ся коли якесь медиюм, сьвіт забув про Вікторию і еї духа тай пропав слїд за нею. Але ся історія єсть із многих взглядів поучаюча: она показує нам не лиш, як медиюм може від малеңкої дитини щораз більше розвивати ся, не лиш що оно потребує до себе бодай одного або й більше спільників, але ще й то, що серед догідних обставин можна з когось зробити медиюм, вмавляючи то в него, та що для кождого медиюм потреба ще й відповідної публики і що така публика може знайти ся не лиш в тїснім кружку родини, знакомих і приятелїв, але навіть і серед широких мас народу.

По сїм всїм придивім ся тепер, о скілько спіритизм може мати якесь наукове значіне і що в нїм може бути предметом наукових розслїдів. Предметом спіритизму єсть душа чоловіка і еї так сказати би житє по смерти. Деякі прояви в житю чоловіка наводять спіритистів на здогад, що душа чоловіка жиє по смерти так сказати би яко якийсь орґанізм, яко дух, котрий серед догідних обставин може людем давати ознаки свого житя, може входити з ними в якусь звязь а в слїд за тим може й впливати на житє людий тут на земли, а на відворот можуть люди серед догідних обставин впливати на духів, можуть їх викликувати а навіть заставляти не лиш давати відповіди на поставлені питаня, але навіть виконувати якусь роботу відповідно до бажаня тих щасливих, що можуть мати якийсь вплив на них, коротко сказавши, що поправдї нема повної смерти, лиш єсть смерть часткова, смерть тїла і часткове житє, дальше житє духа, що належав колись до померлого тїла.

Спіритисти не входять глубше в саму суть річи, лиш на основі деяких проявів в житю чоловіка приймають відразу за річ певну, що єсть сьвіт духів і що єсть можливість зносин сьвіта духів зі сьвітом живих людий. Щоби же ясно річ поставити, треба насамперед відповісти собі, що єсть душа і що ми, живі люди на земли можемо поняти а що нї.

Все наше знане, яке ми собі придбали від найдавнїйших часів аж доси, учить нас, що все а все на сьвітї, що ми лиш можемо поняти, сходить остатечно до понятя материї (творива) і сили. Що поза тим, того ми не можемо поняти; ба, що більше, ми не можемо поняти самої чистої материї без сили, а самої чистої сили без материї. Щож єсть душа? Чи сила, чи материя, чи одно і друге? Коли она лиш сама якась сила, або коли она лиш сама якась материя, то ми еї поняти не можемо і длятого тут з природної конечности мусить кінчити ся всяке розумоване, бо оно виходило би лиш на пусте і непотрібне балаканє. Хто цікавий, нехай буде трохи терпеливий, нехай підожде, аж умре, а тодї сам переконає ся найлїпше. То, що по нашій смерти, то велика тайна, котру Господь Бог лишив для себе, а чоловік позинен і мусить вдоволяти ся лиш вірою, але глубокою і правдивою, коли хоче, щоби она его піддержувала, додавала єму опори в житю. Спіритизм еї не заступить.

Инша річ, коли на душу будемо дивити ся зі становища сили і материї. Коли спіритизм робить з неї якогось духа, котрий нїби лиш хвилево еї держить ся, може по части або й цїлий висунути ся з него, здематериялїзувати ся, зробити ся астральним тїлом, або назад вернути в тїло, рематериялїзувати ся, то се лиш пусте балаканє, самодурство, бо в найлїпшім случаю може спіритизм припускати знову лиш якусь материю і лиш якусь при нїй силу хоч би і иншу, яку ми доси знаємо. До такого здогаду не потреба аж спіритизму, бо науки природні вже від давна здогадують ся, що в цїлім просторі сьвітовім єсть якесь творива, зване етером, котре сполучає в собі може ще й многі незнані нам сили. А коли здогадуємо ся такого творива а з ним і якихсь сил в цїлім просторі сьвітовім, то чому не мало би ся і тих сил з ним і бути в нашім тїлї? Але то знов не душа, бо то материя і сила.

Із сказаного виходить, що предметом наукових розслїдів може в спіритизмі бути лиш то, що єсть проявом материї і сили в людскім тїлї, а не всї ті штучки або т. зв. спіритистичні прояви, котрі після науки спіритизму мають бути дїлом духів, котрих поправдї нема, бо хоч би они теоретично і були, то ми їх не могли би поняти, отже в дїйстности їх би для нас не було. Всяке пуканє духів, писанє, мальованє, гранє, підношене столів, приношене цьвітів і т. п. — то все лиш прояви понятної нам материї і сили, отже мусить бути природне, хоч може для нас і не зрозуміле. А коли би ми навіть припустили, що можуть бути якісь

вельників і промисловців (2 чл.); дня 6-го липня з групи міст і місточок (4 чл.); дня 8-го липня з ґрупи більших посілостий (8 членів).

— **VIII. практичний курс науки** для касиерів і членів Заряду Спілок ощадности і позичок в Кракові уряджує в часї від 15 до 27 червня с. р. бюро патронату з припорученя краєвого виділу. На курс сей можуть бути приняті кандидати представлені зарядами істнуючих Спілок або основательними комітетами спілок проектованих і зголошених до бюра патронату. З одної спілки можуть бути представлені два кандидати, однако треба притім зазначити, котрому з двох, після бажаня спілки, має віддати ся першеньство. Зазначує ся притім, що число учеників на курсї обмежене до 30. До кождого прошеня о приняте на курс треба долучити: 1. метрику хрещеня або метрикальний витяг для кождого кандидата і 2. пробу звичайного письма кождого кандидата разом з его заявою, що коли буде принятий, з'обовязує ся прибути на науку і придержувати ся обовязуючої в часї науки інструкциї. Кандидати незасібні можуть узискати запомоги від краєвого Виділу по 50 кор. і прошене о сю запомогу треба в поданю о приняте висказати. Крім того бюро патронату готове підперти заходи принятих на курс кандидатів з місцевостий дальше від Кракова віддалених, о знижене цїни їзди зелїзницею. Вкінци починить бюро патронату також заходи, щоби улекшити відповідне поміщенє і удержанє принятих на курс кандидатів. Поданя без стемпля треба вносити до „Бюра Патронату для Спілок ощадности і позичок при краєвім Виділї у Львові" найпізнїйше до дня 27 мая с. р.

— **З „Львівского Бояна".** На загальних зборах товариства дня 15 с. м. вибрано до виділу пп.: головою проф. Яросл. Вітошиньского, заступ. голови адв. дра Стеф. Федака, дириґентом інж. Ром. Ганинчака, заступником дириґента акад. Мих. Волошина, дириґенткою п-ну Арданівну; виділовими пп.: П. Чайківского, Доманика і Котовича; заступниками виділових: проф. Людкевича і п-ну Смольницку.

— **Зелїзницї а пасїчництво.** За спонукою зборів пасїчників з цїлої Австриї у Відни поручило мінїстерство зелїзниць всїм дирекциям зелїзниць державних і управам приватних зелїзниць, щоби они на насипах і вкопах вздовж шляхів зелїзниць садили і сїяли переважно такі ростини, що дають мід. Таким обсаджуванєм можна буде не лиш скріпити дотичні предмети але й збільшить ся поживу для пчіл, котра тепер внаслїдок інтензивного оброблюваня поля значно зменшили ся, а крім того, служба зелїзнича, іменно же банмайстри, зможуть пасїчництвом збільшати свої доходи.

— **Нову „Спілку ощадности і позичок"**, стоваришенє заресстроване з необмеженою порукою, засновано в Путятинцях, рогатиньского повіта.

— **Заклад причиною смерти.** В Лабові, місточку новосанчівского повіта, прийшли три господарі Ілия Дубра, Сидір Пелярчук і Ваньо Вислоцкий до шинку Якова Фрея та казали дати собі вина. При тім Дубра заложив ся зі своїми товаришами о 20 корон, що сам один випе 2 лїтри вина і піде домів сам один без провідника. Товариші згодили ся на то і заплатили Дубрі два лїтри вина. Дубра випив, але й на місци згинув. Пелярчука і Вислоцкого та шинкаря Фрея і его жінку Рухлю потягвено до одвічальности судової.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Загреб 20 мая. В місцевости Ґрадшин прийшло вчера до острої бійки між хорватскими селянами а жандармами. Жандарми ужили оружия. Двох селян ранено. Для заведеня ладу візвано кінницю.

Загреб 20 мая. В округї Криховацкім, де істнують наглі суди, прийшло в місцевости Крашениця до бійки межи селянами а жандармами. Один селянин погиб від кулї, а один ранений баґнетом. Кількох арештовано і віддано наглим судам.

Константинополь 20 мая. Туреччина заявила росийскому амбасадорови Зіновієви, що не може освободити болгарского епископа в Неврокопі, Ґерасимова, бо має докази, що він удержував зносини з македоньскими комітетами.

Петербург 20 мая. Царским указом усунено бесарабского ґубернатора в Кишеневі Рабана зі становища, а то в наслїдок звістного погрому жидів в часї Великодних сьвят.

Уфа 20 мая. В міскім парку застрілило двох людий ґубернатора Богдановича.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„Зарваницю"**, леґенди В. Щурата (друге видане) можна купувати і замовляти лиш в „Книгарни Ставропигійскій" по 20 сот. за примірник (з почтовою пересилкою 25 сот.)

Рідка случайність! Практично-методичний курс науки язика анґлійского, висилає письменно в тижденних лекциях з виговором, за нагородою 2 К місячно. Vickers-Янковский, учитель в Голини коло Калуша, почта в місци.

— **Хто хоче скріпити своє здоровле** сьвіжим гірским воздухом, най приїзджає до Білих Ослав, де знайде одвітне удержанє з помешканєм по 70 К місячно, у властителя торговлї К. Петровского. Білі Ослави есть то місцевість, положена о 9 км. від Делятина, а має далеко лагіднїйший гірский воздух як Яремче. Перед приїздом упрашаєсь повідомити властителя торговлї.

— **Дяк іспитований** лїт 25, безженний, котрий уміє грати на скрипцї і може виучити хор, пошукує зараз відповідної посади. Зголошеня до уряду парохіяльного у Варяжи.

Вп. Панове господарі!

При надходячій веснї осьміляюсь пригадати, що вже найвисший час замовити собі знаряди рільничі а передовсїм **млинок** до чищеня збіжа, щоб чисте насїнє висїяти — або коли хто з пп. господарів хоче собі уменшити ручну, тяжку і так дорогу працю, а хотів би також, щоби єму бараболї добре родили ся і більший видаток з поля дали, той повинен до підгортаня бараболь ужити лишень однокінний **плужок.** — Видаток на той плужок уже в першім роцї значно виплатить ся. Такий плужок можна уживати і до садженя бараболь в гребельки, а в такім случаю нїколи они не вигниють анї на мокрих землях, анї підчас дощевого лїта. Цїна плужка дуже низька, бо цїлком зелїзний плужок коштує 15 корон (7 зр. 50 кр.) сильнїйший з ралом на переді 10, 12 і 15 зр., до того-ж поручаю **значники** 4-рядові до робленя знаків під бараболї; цїна на одного коня 10 К (5 зр.) — **Рала, Плуги до ораня, Вальцї до груди, Млинки до сортованя збіжа, Вітраки і Січкарнї.** — Замовляти прошу вчасно. Адреса до мене:

Іван Плейза
Турка коло Коломиї.

На жаданє висилаю цїнник даром.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ества в яснім сьвітї, зложені так само з материї і сили, але иньшої як в нас і на нас, то вже ніяк не можемо того припустити, щоби они, відділившись від нас, могли то само робити, що і ми, бо тота їх материя і сила мусить з конечности бути безконечно делїкатнїйша і слабша як наша; коли тото якесь астральне тїло в нас таке якесь делїкатне і слабоньке, що ми его не можемо так в собі і на собі добачити, то якже може оно то само робити, що і ми нашим тїлом, нашою силою можемо зробити? З того виходить ще раз, що всї т. зв. спіритистичні прояви, то лиш просте обманьство, але обманьство сполучене з деякими проявами в нашім тїлї, котрі суть для нас загадочні. Длятого то в новійших часах часть розважнїйших і честнїйших людей покинула спіритизм і утворила нову науку названу „оккультизмом" або наукою о загадочних проявах в людскім тїлї. Оккультисти шукають поясненя всїляких загадочних проявів нашого житя не поза тїлом, не в духах, але в самім тїлї, значить ся в натурі, в житю нашої душі в тїлї.

Сей погляд має вже щось більше за собою. Для приміру возьмім таку прояву в нашім житю: Ідемо улицею і видимо перед собою якогось чоловіка; нам здає ся, що то якийсь наш знакомий і з великою цікавостию споглядаємо на него. В тій хвили він оглядає ся і дивить ся на нас. Здає ся так, як би ми нашою волею, чи нашою великою цікавостию спонукали его обернути ся. Мимо волї здає ся нам, що ми силою нашої душі зробили якийсь такий вплив, що він обернув ся. Але й той, що обертає ся, відчуває в собі щось такого, що спонукує его обернути ся; его, так сказати би, кортить оглянули ся. Що то єсть? Одні кажуть, що то простий случай; другі, оккультисти, кажуть, що то єсть хвилеве виступленє душі одного чоловіка і порушенє душі в другім, подібне до того як н. пр. при т. зв. ясновидїню або при піддаваню гадок в гіпнозї. Після науки оккультистів душа сама про себе творить в чоловіцї нїби якийсь окремий орґанїзм або т. зв. астральне тїло.

До загадочних проявів в нашім житю належать н. пр. галюцинациї, сомнамбулїзм, гіпнотизм, ясновидїнє, маґнетичні лучі, які виходять з пальців, і декотрі иньші, але для їх поясненя не треба аж спіритизму або хочби й оккультизму; всї такі прояви дадуть ся пояснити тими правилами природи, які доси знаємо, а коли ще якихсь не знаємо, то може з часом удасть і ті незнані відкрити. Так н. пр. говорено давнїйше богато о тім, що у деяких людий виходить з пальців маґнетичне сьвітло, маґнетичні лучі і се приписувано також якійсь надприродній силї деяких людий. Досьвід сей роблено в той спосіб, що одна або дві особи клали руки на фотоґрафічну плиту, вкриту чорним папером а по якімсь часї показав ся на плитї виразний образ пальців, від котрих на боки виходили лучі. В найновійших часах показало ся, що то сьвітло у пальців, яке на фотоґрафічній плитї робить лучі, походить від теплоти руки і якоїсь мало ще звістної пари, яка витворюя ся на руці, а котра пускає з себе лучі подібно як деякі мінерали н. пр. радіюм і т. п.

За далеко би нас то завело, як би ми хотїли тут пояснити всї ті загадочні прояви нашого житя, котрим спіритисти силують ся надати якоїсь надприродної сили; кінчимо длятого в тім переконаню, що ми достаточно виказали безосновність тої мороки, котра від так многих лїт не дає людям спокою. Чоловік повинен думати і слїдити за всїм, що его окружає, але нехай не забуває на то, що то, що єсть, що проявляє ся в природі, не може бути надприродне, а що надприродне, того він не збагне хоч би й мав всї мудрости сего сьвіта.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинае за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хліібороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляе радість всякому хліборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлійскої сталі дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то е 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаесь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запаматати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,
Струтин вижвий, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришене зарееструоване в обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяе своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрациї, за предложенем документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладае догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймае „ДНІСТЕР“ і опроцентовуе на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяе ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяе Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимае пренумерату і оголошеня до всїх дневників краевих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продае Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).